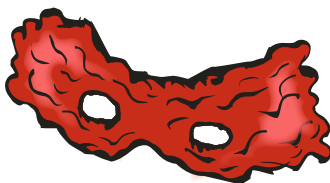

LasseMajas
Detektivbyrå

Maskerad- mysteriet

Martin Widmark
Helena Willis

BONNIER
CARLSEN

Karta över Valleby

HAMNEN

HAMNGATAN

STORA
TORGET

vålaby
Bladet

vålaby
Bibliotek

VE
RED.

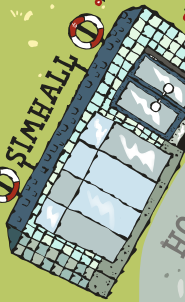
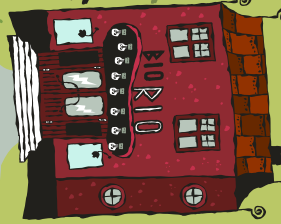
GATAN

cafe

Hjalle

SJÖHALL

BENSTEN

MNMEN

BENSIN

varleby station

GATAN

STATIONSGATAN

KÖPMANGATAN

TEAT

KOPPEL

BANK

ZOO

SINHALL

HOSPITALGATAN

KÖPMANGATAN

valleby Bygg

GALLERGRÄND

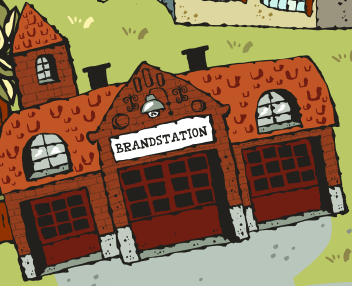
ERGATAN

TJVÄRGATAN

TEATERGATAN

KÖPMANGATAN

KÖPMANGATAN

Böckerna utspelar sig i
och omkring den lilla staden
Valleby, där de flesta känner
varandra och kyrkan
står mitt i byn.

Huvudpersonerna Lasse och
Maja är klasskompisar och driver
en liten detektivbyrå ihop.

PERSONERNA:

Maja

Polismästaren

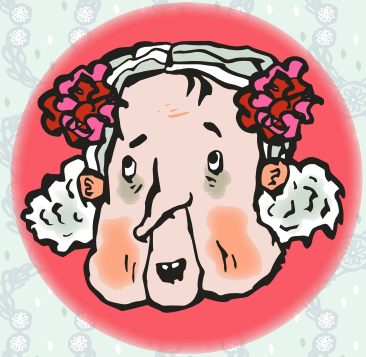
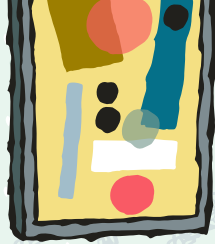

Lasse

Bröderna
Bacon

Fransy Vik

Doktor Moberg

Lille Pjär

Dino Pähini

Sara Bernard

Krister Lönn

Rune Andersson

Prästen

Barbro Palm

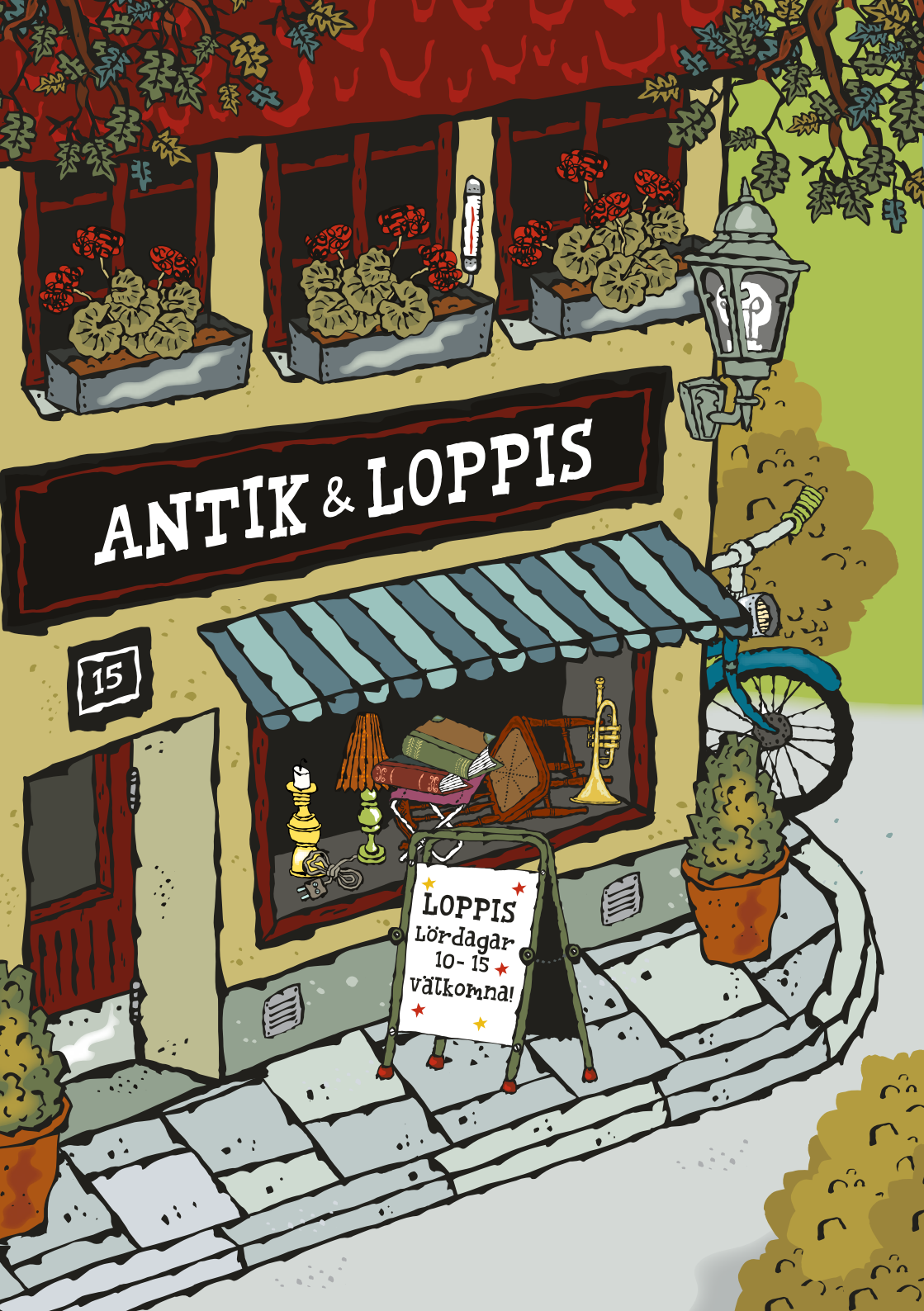

Ragnhild Petersén

Doris Petersén

ANTIK & LOPPIS

15

★ LOPPIS ★
Lördagar
10-15 ★
välkomna!
★

KAPITEL I

- Sitter inte du i fängelse?

Bredvid Agaton Klipps frisørsalong på Teatergatan ligger en loppis.

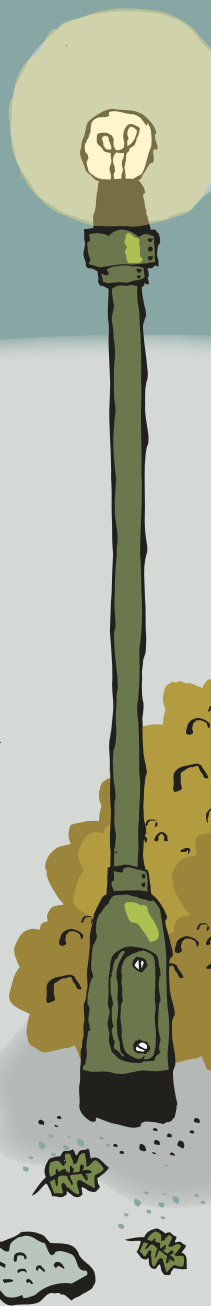
I det gula husets källare kan man på lördagarna köpa kläder, böcker och gamla leksaker.

Det är en varm morgon i augusti och Lasse öppnar dörren. En liten klocka plingar till. Det luktar lite dammigt.

- God förmiddag, hälsar en man bakom disken.

Lasse hoppar till. Han känner igen rösten.

- Doktor Moberg? säger Lasse nervöst. Sitter inte du i fängelse?

Doktor Moberg ler vänligt mot honom. Lasse slappnar av lite när han ser att doktor Moberg inte verkar vara arg på honom. Det var ju ändå Lasse och Maja som en gång gjorde att han hamnade i fängelse.

– Jag bor fortfarande på fängelset, men i dag har jag permission och gör praktik här på loppisen, svarar doktor Moberg.

– Praktik?

– Som träning kan man säga, förklarar doktor Moberg. För att jag ska vänja mig vid livet utanför Valleby fängelse.

Doktor Moberg lutar sig fram över disken och frågar:

– Vad kan jag hjälpa till med?

– Jag letar efter utklädnings-kläder, svarar Lasse. Jag ska gå på maskerad i kväll.

– Maskerad. Så trevligt, ler doktor Moberg.

– På museet, berättar Lasse.

– Då hittar du säkert något därinne som passar, säger doktor Moberg och pekar mot ett rum.

Lasse tackar och går längre in i butiken.

En lång stund letar han runt bland tröjor, kostymer, klänningar och skjortor. Till slut har han funnit det han letar efter.

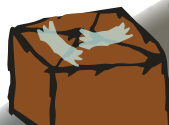
Lasse ska just gå till kassan och betala när han hör några som pratar med varandra.

- Älskling? hör han en kvinnoröst säga.
- Mmm, svarar en annan kvinnlig röst.

Lasse kikar fram mellan två mörka kostymer som hänger på sina galgar. Han får syn på två äldre kvinnor som han inte har sett tidigare i Valleby. De tittar på klänningar och pratar med varandra.

Lasse ser att den ena kvinnan har ett glittrande halsband runt halsen.

- Jag hoppas *så* att vi ska trivas i den här staden, säger kvinnan med halsbandet.
- Det vore skönt att slippa flytta runt mer, svarar den andra kvinnan.
- Tänk om det inte går bra i kväll.

– Vi får hålla tummarna, svarar hennes väninna.

Kvinnan med halsbandet kikar då på sin klocka på armen.

– Men, herre Gud! Nu måste vi rusa. Yogan börjar om fem minuter.

– Och jag får inte missa min teaterkurs!
svarar den andra.

Lasse ser hur doktor Moberg sneglar intresserat på det glittrande halsbandet när kvinnorna lämnar butiken.

KAPITEL 2

- Rikare än Muhammed?

Den varma dagen har övergått till en ljummen, skön kväll. Solen håller på att gå ner och fiskmåsarerna skriker över hustaken. En svalkande bris från hamnen för med sig doften av tång och hav.

Maja står och pratar med polismästaren i hörnet av Köpmangatan och Hamngatan.

Hon har på sig en lång rock, en konstig hatt på huvudet och ett par mörka glasögon.

– Vilka fina kläder du har, berömmar polismästare Randolph Larsson.

– Du med, skrattar Maja.

Polismästaren är utklädd till fiskargubbe. För i kväll är det maskerad i Valleby.

Varje år samlas stadens invånare på museet för att fira minnet av Valeria von Konka-

rongen. Det var nämligen

Valeria som grundade Valleby och som gav staden dess namn.

Lasse kommer smygande bakom ryggen på Maja.

Han är utklädd till gangster.

Han har kostym, en bred slips och en jättestor hatt på huvudet.

Lasse sätter fingret för munnen så att polismästaren ska förstå att han måste vara tyst. Lasse tänker överraska Maja.

– Tjenare, Lasse! hälsar Maja, utan att vända sig om.

– Va? Hur kunde du se mig när jag var bakom dig? frågar Lasse häpet.

Maja skjuter ner glasögonen på nästippen. Då ser Lasse och polismästaren att det finns speglar på glasögonens insida.

– Smart va? säger Maja. Jag kan se vad som händer bakom ryggen.

Både polismästaren och Lasse får prova glasögonen och nickar imponerat. Lasse räcker tillbaka glasögonen till Maja.

– Äsch, du kan få låna dem i kväll, säger hon. De passar bra till din gangsterhatt.

Så öppnar Maja sin långa rock och visar alla fickor som finns på insidan.

– Här finns allt en detektiv kan behöva, säger hon nöjt.

– Förstoringsglas och fingeravtryckspulver, konstaterar Lasse leende.

Polismästaren pekar upp mot våningen ovanför tandläkarmottagningen. Det lyser i fönstren.

– Däruppe bor paret Petersén, berättar han.

Lasse och Maja tittar undrande upp mot lägenheten.

– Vilka är det? frågar Lasse.

Polismästaren rycker ovetande på axlarna.

– Jag vet inte så noga. Jag träffade Barbro och hon berättade det för mig. De ska visst vara otroligt rika. Barbro var riktigt sur över det.

– Rikare än Muhammed?
frågar Lasse.

Återigen rycker polismästaren
ovetande på axlarna.

– De kanske kommer på maskeraden
i kväll, säger Maja.

– Vi får väl se, svarar polismästaren.

– Vad roligt det ska bli med maskerad! säger Lasse.

Lasse, Maja och polismästaren börjar gå mot stadens museum. Överallt ser de utklädda människor på väg åt samma håll som de själva.

I Majas special-glasögon upptäcker Lasse några konstiga, bruna figurer bakom en husknut nere vid marken. Lasse vänder sig snabbt om, men då är de borta.

- Det benet är nog i himlen

- **L**asse! Maja! Polismästaren! ropar Krister Lönn när de kommer in i museets största sal.

Krister är utklädd till lakej och slår en rund trästav mot en gonggong för varje gäst som anländer.

Lasse, Maja och polismästaren går igenom vimlet av folk

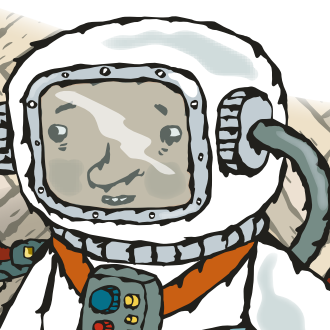
fram till Barbro Palm

och hälsar. Lasse

sätter special-

glasögonen uppe

på sin gangsterhatt.

– Välkomna, kära ni, strålar Barbro.
Vilken förtjusande tradition detta är.
Åh, så fin du är Randolph, säger hon till
polismästaren. Är du en enkel arbetare?

– Fiskargubbe, muttrar polismästaren
och rättar till sydvästen, den speciella
fiskarhatten som han har på huvudet.

Barbro bär en mask av fjädrar och står
bredvid en tavla som föreställer en kvinna.

